

Lojze Lebič

KAKO KRATEK JE TA ČAS

Izbrani zbori

slovenska
filharmonija

napoved
februar 2020

Vokalni 5 in izven | Danes in nekoč
v okviru 5. Filharmoničnega festivala baročne glasbe
sreda 5. februar 2020 ob 19.30*

predkoncertni pogovor ob 18.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija
Zbor Slovenske filharmonije

Marko Ozbič dirigent

Monika Fele sopran

Urška Bernik alt

Maja Rome viola

Alexandra Verbitskaya čelesta

Špela Cvikel tolkala

Baročni instrumentalni ansambel

spored **Feldman** | **Ozbič** | **Monteverdi**

* Koncert je izjemoma v sredo.

Modri 5 in izven | Ljubezen in glasba
13. in 14. februar 2020 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Dmitrij Liss dirigent

Sergej Krilov violina

spored **Škerjanc** | **Prokofjev** | **Stravinski**

Oranžni 5 in izven | Dunajski klasiki
27. in 28. februar 2020 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Ibrahim Yazici dirigent

Fazil Say klavir

spored **Mozart** | **Beethoven** | **Haydn**

Lojze Lebič

KAKO KRATEK JE TA ČAS

Izbrani zbori

**Zbor Slovenske
filharmonije**

16. januar 2020
ob 19.30

Jerica Bukovec
dirigentka

Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija

Andreja Kosmač
Jelena Boljubaš
klavir

Tomaž Sevšek
orgle in sintetizator

Franci Krevh
Matevž Bajde
tolkala

Natko Štiglič
Mario Kurtjak
kitara

Lojze Lebič (1934)

Vrtiljak (2007)

Godba na potapljajoči se ladji

Miran Jarc

Monika Fele mezzosopran

Upanje (2000)

Anton Vodnik, Anica Černež

Monika Fele mezzosopran

Hvalnica svetu (1988)

Branko Miljković

Hvalnica ognju

Hvalnica svetu

Kronika

Zemlja in ogenj

Luba vigred (1974)

Ljudska iz Roža

Urška Šemrov sopran

Urška Bernik alt

Matevž Kink bariton

Vem, da je zopet pomlad (1958)

Neznani pesnik

Ne vem, kdo bolj je tožen (1956/1985)

Josip Murn - Aleksandrov

Tihi gaj (1963/1995)

Dragotin Kette

Trauniče so žie zalene (1962)

Koroška ljudska

Monika Fele mezzosopran

Zmiærom moram bondrati (1998)

Ljudska iz Šmartna nad Velikovcem

Urok (1986)

Ljudska besedila

Fčelica zleteila (1991)

Po ljudskih motivih iz Prekmurja

Visoki rej (1993)

Pesmi iz Ziljske doline

Kako kratek je ta čas (2012)

Ljudska iz Blač

Urška Šemrov sopran

Urška Bernik alt

Luka Juteršek tenor

Tadej Osvald bas

Lojze Lebič (1934) se je svojim skladateljskim vrstnikom pridružil razmeroma pozno. Na Akademijo za glasbo se je vpisal triindvajsetleten, ko je že zaključil študij arheologije. Vendarle je bil z glasbo zaznamovan že prej: zaznamovala sta ga družina cenjenega prevaljskega učitelja in organista ter rodna Koroška, v kateri je petje utemeljevalo ponosno narodno zavest in bilo hkrati vir pristne umetniške ustvarjalnosti.

Zdi se kar samoumevno, da so tudi njegovi skladateljski prvenci namenjeni zborom. Sprva sledi ljudski dediščini v tradicionalnem glasbenem stavku, ki pa ga že od začetka odlikuje poseben harmonski občutek, izdelana dramaturgija in čist glasbeni izraz, zaradi katerega so tudi zgodnejše skladbe še danes med najbolj priljubljenimi stalnicami slovenskih zborov (*Ta drumlca je zvomlana, Trauniče so žie zalene, Luba vigred*).

V tem obdobju se močneje uveljavlja kot poustvarjalec, že konec petdesetih let prejšnjega stoletja kot dirigent Akademskega pevskega zbora Tone Tomšič, nato pa v šestdesetih letih kot umetniški vodja Komornega zbora RTV Ljubljana. Vedno skrbno sestavlja program, izbira zapostavljene avtorje, izvaja drzne novitete in spodbuja skladatelje k pisanju za zbor. Uspehe njegovega vodenja zbora doma potrjujejo tudi mednarodni dosežki. Lebičeva moralna brezkompromisnost in intelektualna širina pogosto izzivata svetohlinsko, intrigantsko okolje socialistične stvarnosti. Temeljiti in prodoren je kot mislec in umetnik, kot skladatelj in poustvarjalec, kot glasbenik in človek.

V času študija kompozicije vstopi v skladateljsko skupino Pro musica viva in začne vse intenzivneje spoznavati sodobno glasbo. Potegne ga v vrtinec iskanja novega, neznanega, neulovljivega. Hlastno

študira nova dela, išče posnetke, partiture, prebira dostopno literaturo, začne se udeleževati koncertov sodobne glasbe v Varšavi, Donaueschingenu, Darmstadtu, na festivalih, ki jih doživlja kot silovito izkušnjo, »odkritje poti v ‚obljubljeno deželo‘, ki smo jo slutili, a je v naših tesnih razmerah sami nismo mogli najti«. Skladatelju se odprejo vrata »vsemožnega«, začne iskati vedno nova in radikalnejša izrazila ter vse bolj strogo urejuje glasbeno strukturo. Vendar je svoboda, od katere ga razganja v prsih, varljiva. Pravi, da se je v nekem trenutku ustavil »in premislil tudi o tisti globokoumni prisposodbi o zapeljivosti in prepovedanem sadežu. Odločil sem se za omejitve, skušal ostati na tleh med ljudmi, ne da bi se odpovedal kateremukoli tehničnemu, elektroakustičnemu ali drugačnemu sredstvu, ki mi je potrebno pri lovljenju ravnotežja med logiko razuma in ‚logiko‘ srca, med dolgočasjem nereda (igrajte, kar hočete) in plodnim bogastvom zvočnega obilja.«

Tako se njegova glasba ne razblini v krogotoku »estetike novega«, v neurejenem kaosu možnega, temveč raste iz občutenega prisluskovanja najglobljim prvinam. Čistost in jasnost strukturnega reda na vseh ravneh urejevanja (vse do matematične igre zlatega reza in fibonaccijevega zaporedja) vendarle nikoli ni statična, ampak se vzdržuje v dinamiki porušene simetrije, v navidezni »napaki«, ki oživlja in osmišlja preudarno postavljen sistem. Tako je Lebič bolj kot drzen inovator pravzaprav ljudski godec arheolog, ki prisluskuje glasbenemu izrazu preteklosti. Skrite zvoke, ujete v »čas, ki beži«, prevzema, jih razstavlja, previdno čisti in znova povezuje. Skladatelj ni poniglav vsevednež, ki bi samozagledano izgovarjal lastno glasbeno nadresnico. Nasprotno – skupaj z množico zdavnaj pozabljenih igrocev in muzikov se umika v

ozadje, da bi mogel prisluhniti zvokom pozabljenih tonov in z »nevidnim očesom« zaznal resnico pristne globine in lepote ter se ji dal na voljo, da bi zasijala skozenj. Podobno torej kot pri nekem ljudskem napevu, ki se nam ponuja, da bi ga izpeli, skladatelju pa, da bi ga (pre)oblikoval. Zato ni čudno, da posega po ljudskem izročilu tudi v poznejših delih. Ta ostaja izhodišče dinamičnim predelavam ljudske zvočnosti, pogosto iz skladateljeve rodne koroške dediščine (*Luba vigréd se rodi, Visoki rej, Zmirom moram bondrati*), deloma pa ljudsko besedilo ostaja samo izhodišče za izvorno komponirano glasbo (*Ftičica zleteila, Urok*).

Četudi je po Lebiču glasba umetnost z avtonomnimi izrazili, se vendarle stalno razraščča iz tesne povezanosti z besedami in Besedo. Zgodnejši zbori so pisani na izpovedno izrazitejša prvoosebna besedila (*Tihi gaj* Dragotina Ketteja, *Ne vem, kdo bolj je tožen* Josipa Murna in *Vem, da je zopet pomlad* neznanega pesnika), v poznejših delih pa se opira na stvarnejši besedilni izraz. Tako se v *Hvalnici svetu* na besedilo Branka Miljkovića v prevodu Vena Tauferja elementarna glasbena zvočnost dopolnjuje s poklonom naravi in njeni mistični lepoti ob svarilu pred človekovo nespametno zlorabo. Medtem ko je bila *Hvalnica svetu* napisana na naročilo Jugoslovanskih zborovskih svečanosti v Nišu, pa je skladba *Upanje* nastala za mednarodni projekt Songbridge pod okriljem festivala Europa Cantat v francoskem Neversu. Pomlad iz pesmi Antona Vodnika in Anice Černej predstavlja metaforo za željo po sreči, ljubezni, upanju. Delo je zasnovano s trizborjem, ki ga skladatelj nadgrajuje s številnimi scenskimi elementi in sklepa v prepletu koralno-ljudske melodike ob petju zbranega »občestva«.

Kako kratek je ta čas, povzame Lebič v sklepu koncerta, napajajoč se iz (koroške ljudske pa tudi vsakršne) dediščine, ki ji prisluškuje in v sozvočju z njo dopolnjuje kot v nekakem duhovnem krogotoku. Če parafraziramo zapis s hiše v podjunskem Blatu, ki si ga Lebič vzame za moto ene od svojih skladb: »Ta glasba je moja, pa vendar moja ni. Tisti, ki za meno pride, jo tudi zapusti.« Je odzven preteklosti, je hkrati moja, a bo tudi, »ko nas nič več ni«. In za redkokatero glasbo velja to tako trdno kot za Lebičevo.

Vrtiljak

Godba na potapljajoči se ladji

Miran Jarc

Zaprimo okna, prižgimo luči,
na strune udarimo, napolnimo čase,
plešimo, plešimo, plešimo, plešimo,
pevajmo, vriskajmo! Skupaj, vsi skupaj,
tesno, tesneje, da gneča bo večja!
Plešimo, rajajmo dalje, brez konca,
da se omamljeni več ne zavemo ...

Kajti
od zunaj polzi kot mraz škrtajoč,
grozničav strah:
na nebu obstala sta Mart in Saturn.
Izza obzorja že raste ogromen komet –
mrtvih prokletstvo ...
Kje si, kje si,
Bog, o Bog!

Nikar, o, nikar,
plešimo, rajajmo, vriskajmo dalje, brez konca,
skupaj, vsi skupaj, tesneje, tesneje, tesneje!
... le vrtenje, vrtenje, vsepozabljenje ...

A mož skrivnostno smeje
ročico glasbila vrti
in premirno motri
neobičajni ujetnikov ples ...
(plešimo, rajajmo, vriskajmo ... vsepozabljenje)

Kje si, kje si,
Bog, o Bog!

Upanje

Anton Vodnik, *Iz pomladnih pesmi*

Neke noči – kot bi srebrna ptica
preletela mrak obokov,
nas bo zdramil šum potokov,
med vrbami in jelšami
hitečih z vetrom in oblaki
v svetlejši novi svet – –

Kakor da ne moremo verjeti,
bomo počasi odprli oči
in se nasmehnil
kot v davnem snu objeti.

Sama bodo se odprla vrata,
kot jetnikom se odpro;
pred nami bosta gozd in trata
in stari topol za vasjo ...

Začeli bomo tihi peti
in bomo šli naprej in naprej,
dokler ne bomo zmedeni obstali
pred novim čudežem cvetočih vej –

—

Anica Černež, *Pomladna želja*

V zraku prva nežna slutnja:
kakor vera v Božje čudo,
kakor blagoslov ljubezni,
ki poljublja našo grudo
in s poljubi prebudi
tajnih vzrokov tajne sile ...

O, da bi se tudi v meni
tiste misli prebudile,
tiste svetle, močne misli
pomladanskih dni in sonca,
o, da nam verjeti je
v srečo in pomlad brez konca.

Hvalnica svetu

Branko Miljković, prevedel Venko Taufer

Hvalnica ognju

Nima nikogar
le sonce in mene

Prikazuje se potepuhu
prikazuje se zvizežu
prikazuje se zaljubljenemu

Nič ni zgubljeno v ognju
samo zgoščeno je

Hvalnica svetu

Ne zapuščaj me svet
Ne odidi naivna lastovka

Ne poškodujte zemlje
Ne dotikajte se zraka
Ne storite nič hudega vodi
Ne sprite me z ognjem

Pustite me naj govorim vodi
Naj govorim zemlji
In ptici ki živi od zraka
Glas moj iztegnjen kot živec
Pustite me naj govorim
Dokler je kaj ognja v meni

Ne zapuščaj me svet
Ne odidi naivna lastovka

Kronika

Prvi dan so pomrle ptice in kače so napolnile gnezda
in vetrove
Drugi dan so ribe prišle iz vode in voda je odtekla
prazna
Tretji dan je prišel gozd do mesta a mesta nikjer
Četrty dan so sezidali čele-kulo iz lobanj in škrtanja
Peti dan je gozd nabiral ob reki obglavljena trupla
Šesti dan malo ognja zaljubljenega kot sonce
Sedmi dan niso zapeli angeli
Osmi dan v ponedeljek prvokrat zapoje ptica iz pepela
in zid spregovori

Zemlja in ogenj (fragment)

Pozdravljam te nepodkupljivi svit sveta

Luba vigred se rodi

Ljudska iz Roža

Luba vigred se rodi, užiuje vse stvari,
kako tičice pojo, noj rožice cveto.

Prišle ve ste vastlce, te drobne ptičice.
tudi one se veselo, čez zalano zemljo.

Prepelica prave: pet pedi, kna vstraši se me ti,
saj postica tvoja groba je že davno zalana.

Luba vigred se rodi, užiuje vse stvari,
Kako tičice pojo noj rožice cveto.

Vem, da je zopet pomlad

Neznani pesnik

Hej! Na vrtu je češnja vzcvetela,
vse žarke je vase ujela,
vem, da je zopet pomlad.

Vsa nežna, ko da bi roža vzcvetela,
med nama, dekle, je skrivnost zaživela.

V globoke sinjine je ptica zletela,
na polju je mlada rž zašumela.
Hej! Vem, da je zopet pomlad.

Ne vem, kdo bolj je tožen

Josip Murn - Aleksnadrov

Ne vem, kdo bolj je tožen,
škrjanček ali jaz,
ah, njemu kakor meni
tesno je isti čas.

Škrjančku več leteti,
več peti mu ni moč,
ker zemljo mrak objema,
ker nanjo pada noč.

Veselo z vami peti
i meni noč ne da,
a noč to bolj je huda,
to noč je v dnu srca.

Tihi gaj

Dragotin Kette, *Misli starčeve*

Tihi gaj, mrtvi gaj
že nič več ne šumi ...
Le še malokedaj
skozenj ptička leti;
le še malokedaj
lep spomin se vzbudi ...
Kako smo ljubili, živeli!
Tudi tebe, moj gajek boróvi,
tudi tebe so danes odeli
snegovi ...

Trauniče so žie zelene

Koroška ljudska

Trauniče so žie zelene,
z lepim rožcam razcvetene.
Lep vigredni cvet veseli ciev sviet,
to je poduoba muadeh let.

Rožice lepo cuatijo
in prežuahtna nam dešijo.
Pa koj suanca pade vse povednejo,
na večer že suhe lažo.

Zmiærom moram bondrati

Ljudska iz Šmartna nad Velikovcem

Da bi le prišva biæva smrt,
v ani drači odrci,
da bi me vzeva še pred viæhnatmi,
da bi knæ bo triæba bondrati.

Pe le nçi biæva smrt,
puntelec bom povezova,
bom pa k te novmu pavru bondrava,
se bom pa ja kej navaduva.

Men se že tak na sviet godi,
moram zmiærom bondrati,
za me štu pravga duæma kni,
pa ja kaj tam v večnosti.

Urok

Ljudska besedila

Zagovor zoper otòk

Pojdi raz mozg na kost,
raz meso, pojdi na meso,
pojdi na dlako, raz dlako,
na zeleno trato,
tam pojdi na tulec
devet komolcev globoko v tla.

Zagovor zoper kačji pik

Bodi črn al črna,
bodi bel al bela,
bodi prihast al pirhasta,
bodi zelen al zelena,
bodi gluha ali gluha,
bodi mutast ali gluha.
Ti imaš svoj strup nase vzeti.

Urok zoper hudo kri

Urok, tam pojdi na tulec v tla devet komolcev,
huda kri, beži ti.

Fčelica zleteila

Ljudska iz Prekmurja

Don diri diri don.

Fčelica zleteila, lepo sje zapeila,
prelepo sje zapeila, svojga očo sreila.

Oča moj predragi, jel je v gori cvetje?
Je, je, je, je bilo, davno že odcvelo.

Fčelica zleteila, lepo sje zapeila,
prelepo sje zapeila, svojo mater sreila.

Mati moja draga, jel je v gori cvetje?
Je, je, je, je bilo, davno že odcvelo.

Fčelica zleteila, lepo sje zapeila,
prelepo sje zapeila, svojga brata sreila.

Bratec moj predragi, jel je v gori cvetje?
Je, je, je, je bilo, davno že odcvelo.

Sestra moja draga, jel je v gori cvetje?
Je, je, je, je bilo, davno že odcvelo.

Fčelica zleteila, lepo sje zapeila,
prelepo sje zapeila, svojga lübga sreila.

Lübi moj predragi, jel je v gori cvetje?
Cvetje je šče v gori, je lübi kakor štirje drugi,

oča ino mati, sestre ino brati.
Bouši mi je lübi, kakor štirje drugi.

Visoki rej

Ljudska iz Ziljske doline

Bug nam dej te duobr čes ta prvø rej začele smo.
Tur je z Bugen, Bug je ž nin, san Ježeš je Marijøn sin.

Ste kej vidle jazbæca na uonø stranø hrabønča,
al tam k je kopu jamæco, da bo pozime notr šou.

Sedn paru zvodiju k sa stara baba mavale
se jedn družha barala dæ kak jo boja umavale.

Sen jo vidu pr potoc, k je meva zvata upuča v roc,
sen pa buru čez predil, le za dečva koj za del.

Jes pa pojdam u Kanal, k je vino bole ko bokal,
gremo dol po Bisterče dokler je kaša v piskrče.

Te kaj dæ smo začela še nehat neb noj nele,
lepa je zahonška ves, k je pobčev notre lih za n ples.

Pr Zilø rožce rastajo, pozime noj poletø,
tur hoče rožce trgatø, mur jetø k Zilø pone.

Kako kratek je ta čas

Ljudska iz Blač

Kako kratek je ta čas,
kako kratko je življenje!
Sn šele živete začev,
pa je že ločenje!

Smrten zgon že kliče me
na ta britof med te mrtve,
skoraj bom v mrzli grob djan,
med nje z mojan trupvan.

San, le san, prijatu moj,
da te jaz bon zdej naroču,
kar duša moja poželi,
prej, da se bon loču.

K boš na mojon grobu stav,
boš morda pobaran ratu,
z jokanjem tako ti pobej:
To je biv moj prijatu!

Prideš kdej na britaf ta,
spun se na vse mrtve duše,
v črni zemlji jaz trohnov bon,
sodni dan bon gr ustav.

Zbor Slovenske filharmonije je bil kot poklicni koncertni zbor z imenom Slovenski komorni zbor ustanovljen leta 1991, v okviru Slovenske filharmonije pa deluje od leta 1998. Od ustanovitve spomladi 1991 ga je do jeseni 2009 vodil Mirko Cuderman, od sezone 2009/10 pa Martina Batič kot pomočnica direktorja za zbor in Steffen Schreyer kot šef dirigent zбора. V sezoni 2012/13 je Martina Batič v celoti prevzela umetniško vodenje, ki je trajalo do konca leta 2017. V letu 2018 je to funkcijo opravljal Gregor Klančič, od februarja 2019 pa zbor umetniško vodi Borut Smrekar.

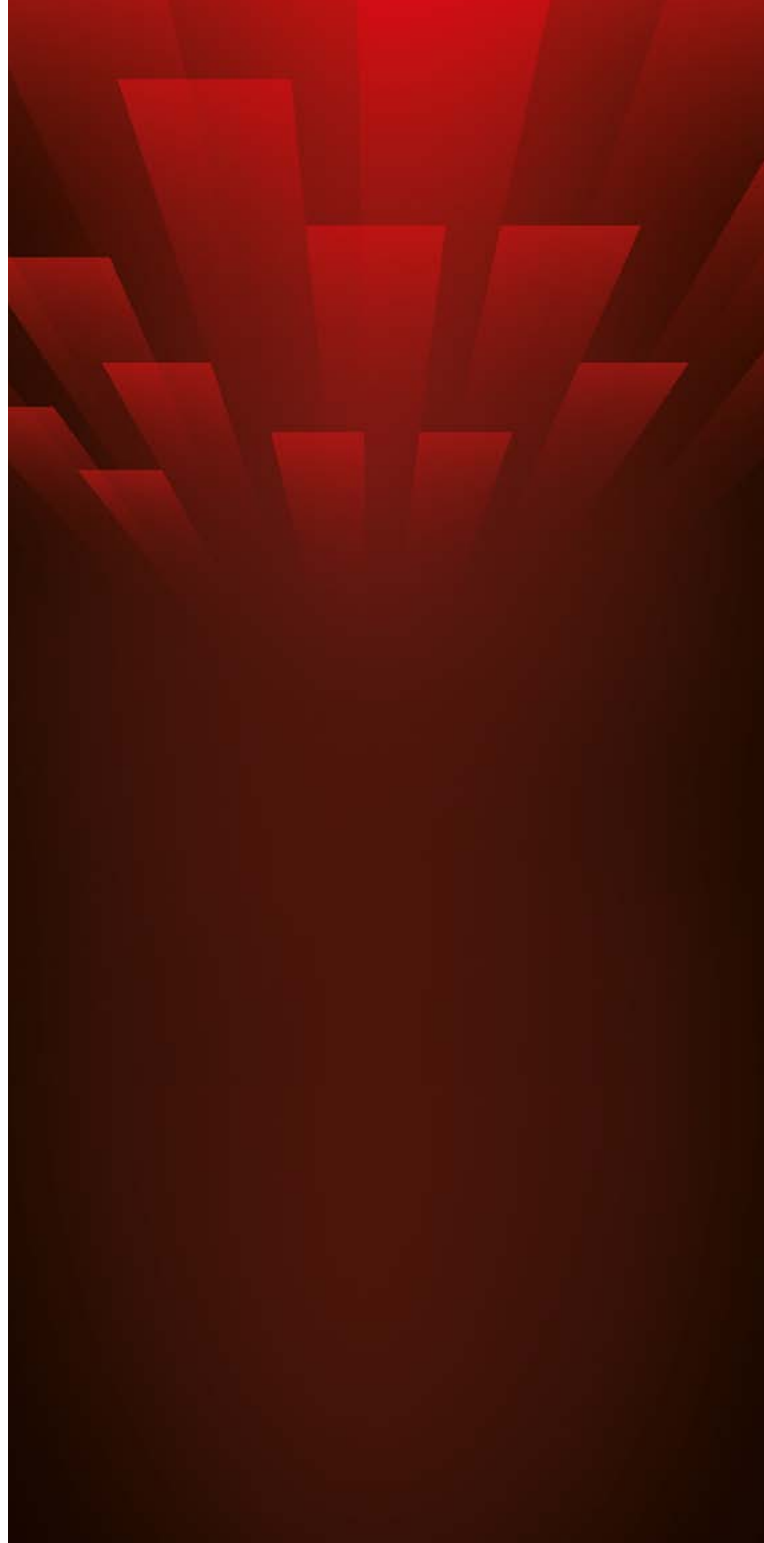
Osrednje umetniško poslanstvo Zbora Slovenske filharmonije kot edinega poklicnega koncertnega zbor a v Sloveniji je predvsem izvajanje raznovrstne glasbe a cappella – to uresničuje v Vokalnem abonmaju in na drugih koncertih – ter vokalno-instrumentalne glasbe z Orkestrom Slovenske filharmonije, drugimi slovenskimi in tujimi orkestri. Tako bogati slovensko poudarjalnost in v sodelovanju z uveljavljenimi slovenskimi in tujimi dirigenti ter pevske solisti in instrumentalisti omogoča občinstvu spoznavanje najširšega spektra a cappella in kantatne glasbe. Od ustanovitve do danes so zboru poleg najvidnejših slovenskih dirigirali številni ugledni tuji dirigenti na čelu z legendarnim Ericom Ericsonom.

V preteklih letih je zbor veliko snemal in še redno snema. Diskografija obsega več kot 80 zgoščenk v zbirkah *Musica sacra Slovenica* in *Slovenska zborovska glasba* s širokim antologijskim izborom naše zborovske glasbe, sakralne in posvetne. Jeseni leta 2012 sta Orkester in Zbor Slovenske filharmonije

po uspešni evropski turneji s koncertno izvedbo opere *Jolanta* Petra Iljiča Čajkovskega delo posnela za slovito založbo Deutsche Grammophon. Od leta 2014 do danes pa so v izvedbi zbor a izšle še tri avtorske plošče skladateljev Ambroža Čopija, Damijana Močnika in Katarine Pustinek Rakar.

Zbor Slovenske filharmonije je od maja 2016 polnopravni član Evropskega združenja poklicnih pevskih zborov TENSO.

Jerica Bukovec je diplomantka ljubljanske Akademije za glasbo, nato je študirala zborovsko dirigiranje pri Danu-Olofu Stenlundu v Malmöju in študij nadaljevala na Kraljevi akademiji za glasbo v Stockholmu, kjer je magistrirala iz zborovskega dirigiranja v razredu Andersa Ebyja in se pri njem še izpopolnjevala. Na Švedskem je vodila sestav šestnajstih poklicnih pevcev, Komorni zbor KFUM, Stockholmski komorni in moški zbor ter Stockholmski študentski zbor. Snemala in nastopala je tudi z radijskima zboroma iz Stockholma in Berlina ter s Komornim zborom Stuttgart. Štiri leta je bila dirigentka Komornega zbora Ave in z njim nastopila v Vokalnem abonmaju Slovenske filharmonije, od leta 2015 pa je dirigentka Akademskega pevskega zbora Tone Tomšič Univerze v Ljubljani. Sodelovala je s Komornim zborom RTV Slovenija in Slovenskim otroškim zborom, z ansamblom za sodobno glasbo MD7, s Slovenskim komornim glasbenim gledališčem pa je izvedla komorno opero Pavla Mihelčiča *Božji delec*. Leta 2009 je v Ljubljani osvojila tretje mesto na tekmovanju združenja Europa Cantat za mlade zborovske dirigente, bila naslednje leto v Stockholmu finalistka dirigentskega tekmovanja Erica Ericsona, na zborovskem tekmovanju v Riminiju pa je leta 2016 prejela nagrado za najboljšega dirigenta tekmovanja. Od novembra 2018 je stalna gostujoča dirigentka Zbora Slovenske filharmonije.

How Short Is This Time

16 January 2020, at 7.30 p.m

Marjan Kozina Hall

Slovenian Philharmonic

Slovenian Philharmonic Choir

Jerica Bukovec conductor

Andreja Kosmač, Jelena Boljubaš piano

Tomaž Sevšek organ and synthesizer

Franci Krevh, Matevž Bajde percussion

Natko Štiglič, Mario Kurtjak guitar

Lojze Lebič (1934)

Vrtiljak: Godba na potapljajoči se ladji

Upanje

Hvalnica svetu

Luba vîgred

Vem, da je zopet pomlad

Ne vem, kdo bolj je tožen

Tihi gaj

Trauniče so žie zalene

Zmierom moram bondrati

Urok

Fčelica zleteila

Visoki rej

Kako kratek je ta čas

With the concert *How Short Is This Time*, the Slovenian Philharmonic Choir with instrumentalists led by Jerica Bukovec will pay tribute to Lojze Lebič, one of the most prominent Slovenian composers. In a cross section of his rich choral oeuvre and in choral works with instrumental ensemble dating from the composer's beginnings to the present day, the performers will reveal the diversity of expression, the deep communicativeness, and the exceptional compositional value of Lebič's works.

Composer, conductor, writer, professor and academic Lojze Lebič graduated in archaeology from the Faculty of Arts of the University of Ljubljana in 1957. In parallel, he studied composition at the Ljubljana Academy of Music with Marjan Kozina (graduating in 1972) and conducting with Danilo Švara. He was among the composers who founded the group Pro musica viva, and in the 1970s he furthered his studies at summer courses in contemporary music in Darmstadt and at the electronic music studio of Radio Belgrade. After intensive and critical engagement with contemporary compositional trends, he developed his own personal language, positioned between sonic power and meditative restraint, cosmopolitan modernity and a belief in the legacy of past cultures. Lojze Lebič is faithful to the artistic and strives for musical universality, yet he creates from an active social sensitivity towards his own time. His compositions have been performed at many prestigious festivals and recorded extensively in the archives of numerous radio stations. They are also available on a number of commercial recordings and as sheet music published by Slovenian and foreign publishers. He has received many distinguished awards and recognitions for his diverse and substantial compositional oeuvre, as well as for his versatile work as a conductor, a university professor, a music writer, and a member of a range of international music organisations, seminars and competition juries. Among other awards, Lojze Lebič is the recipient of three Prešeren Fund Prizes, the Prešeren Prize and the Kozina Prize for his overall compositional opus.

For his invaluable contribution to Slovenian music, the Slovenian Philharmonic will award Lojze Lebič the title of honorary member.

Napovedujemo

Slavnostni koncert

ob jubilejni 30. sezoni
Zbora Slovenske filharmonije

9. in 10. september 2020

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Zbor Slovenske filharmonije

Stephen Layton dirigent

Rowan Pierce sopran

Helen Charlston mezzosopran

Ruairi Bowen tenor

Laurence Williams basbariton

Tomaž Sevšek orgle

Domen Marinčič čembalo

Johann Sebastian Bach: Maša v h-molu

Priznani specialist za staro glasbo Stephen Layton in izbrani angleški solisti bodo z našima ansambroma poustvarili veliko Bachovo delo, ki ga v Ljubljani nismo slišali že 20 let.

Iz ocen preteklih izvedb
Stephena Laytona

Classical Source

»Veličastnost, slovesnost, intimnost in vznemirjenje, vse to nas navdušuje v tej čudoviti različici Bachove *Maše v h-molu*, ki se lahko meri le z najboljšimi.«

(David Truslove)

The Gramophone

»To je sveža in privlačna *Maša v h-molu*, v kateri boste nadvse uživali.«

(Lindsay Kemp)

Slovenska filharmonija – Academia philharmonicorum

@SFilharmonija

@slofilharmonija

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije, koncert skladb Lojzeta Lebiča

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktorica: Marjetica Mahne

Avtor spremne besede: Matjaž Barbo

Urednik življenjepisov in besedil skladb: Tomaž Faganel

Jezikovni pregled slovenskega besedila: Tanja Svenšek

Prevod v angleški jezik: Neville Hall

Prelom: Vlado Trifkovič

Tisk: Birografika Bori, Ljubljana

Naklada: 300 izvodov

Ljubljana, januar 2020

Redakcija koncertnega lista je bila končana 14. januarja 2020.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
F +386 1 2410 900
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije.
Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.